

meget ved denne Lejlighed at skulle sige. Jeg skal ikke komme ind paa at kritisere de Ændringsforslag, der ere stillede. Jeg kan godt se, at der er nogle Formfejl ved dem — jeg tænker her navnlig paa de Ændringer, der ere stillede af det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og to andre Medlemmer — men det er ikke Hovedsagen. For mig er Hovedsagen, om de gaa i en rigtig Retning, om de bidrage til at give Lovforslaget et Indhold, hvorefter ogsaa Landarbejderne og alle de andre Arbejdere, som nu ikke falde ind under Lovforslaget, kunne blive tagne med. Jeg skal derom sige, at jeg med Glæde kan stemme for disse Ændringer, selv om der kan være et eller andet at bemærke med Hensyn til dem, da man jo maa haabe, at det kan rettes ved tredje Behandling. Det forundrede mig i høj Grad at høre den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) kritiserede disse Ændringer. Det ærede Medlem var aabenbart kommet ind paa at vise en helt ny Side af sin Maade at være paa. Det ærede Medlem plejer jo i Almindelighed særlig at ekscellere i det saglige og i det alvorlige, men i Dag syntes Hovedopgaven for ham at være, hvad man kalder at gøre Løjer med det hele. Det skulde det ærede Medlem lade være med, det klæder ham ikke nær saa godt som at være saglig. Nej, det ligger ikke for det ærede Medlem, og han skulde derfor hellere overlade det til forskellige andre ærede Medlemmer — jeg kunde f. Eks. nævne det ærede Medlem, som sidder ved min Side (Alberti), eller det ærede Medlem for Ribe (Busk); de kunde maaske gøre dette bedre end det ærede Medlem for Ringkøbing. Jeg tror i alt Fald, at det ikke passer for det ærede Medlem at benytte just den Slags Argumentation. Der var jo mange ærede Medlemmer, der sad og morede sig svært, da det ærede Medlem for Ringkøbing talte, og jeg er ogsaa vis paa, at der er mange ude i Landet, som, naar de læse hans Tale om Indbrudstyre, Røvere og forskellige andre Ting, ville more sig derover, men der er ogsaa en Slags Folk, som ikke ville more sig derover, og det er dem, det gaar ud over, nemlig Landarbejderne og de andre Folk Landet over, som man vil ofre, alle de Folk, der komme til at staa som en Kaste for sig, som man ikke vil tage med i Loven. Jeg er ganske vis paa, at hvor meget man end kan fortælle Landarbejderne om, hvad der kan tale imod de Her-

dringsforslag og ere med til at bekæmpe Loven i dens nuværende Form, ville Landarbejderne ikke kunne forstaa den Kærlighed, der gaar ud paa at give dem en hel Del morsomme Ord, men for øvrigt lader dem vedblive at have det som hidtil og siger til dem, at naar det ikke forslaar, kunne de gaa ind under Fattigvæsenet. Den Kærlighed er ikke meget værd i Kroner og Øre. At for øvrigt det Parti, som særlig arbejder paa at faa Loven sat igennem uden Forandring, synes at være saa begejstret for det Ordførerskab, som det ærede Medlem før lagde for Dagen, beviser for mig to Ting. Det beviser for det første, at der er Aftaler, ifølge hvilke denne Lov skal gaa igennem uden Ændringer, uden at der overhovedet maa røres noget derved. Og det er ingen Hemmelighed, hvori de Aftaler bestaa. Denne Højreløvs — thi det er en ren Højreløvs — gaar Reformpartiet ikke med til, uden fordi det skal have noget derfor, og man ved godt, hvad det er, Partiet skal have derfor. Det er Skoleloven! (Afbrydelse.) Ja, de Herrer kunne læse det i Aviserne! Allerede for længe siden, før Skoleloven kom til Forhandling, kunde man deri meddele, at den var man sikker paa nu at faa gennemført, og man kunde forudsige, hvorledes de Herrer vilde stille sig ved dens Behandling. Tyder det ikke paa, at man vidste Besked, naar man sagde, at ikke alene Ulykkesforsikringsloven, men ogsaa Skoleloven vilde gaa igennem? Altsaa, det er en Handel, der her er gjort! De Herrer have solgt Landarbejderne til Fordel for Skolelærerne (Afbrydelse). Ja, ja, det er alligevel Sandhed! Men det er ikke alene dette, der bevises ved den Argumentation og den Maade, hvorpaa denne Sag i det hele behandles, at der er saadanne Aftaler i Gang, men ogsaa noget andet. Denne Argumentation beviser tillige, at det Klikeregimente, som maaske mere end noget andet har været ødelæggende for Rigsdagsarbejdet i det hele, og som i sin Tid ødelagde de moderate, da de vare det ledende Parti, ogsaa har faaet Indpas i det nuværende ledende Parti. Naar man ser, at Landborepræsentanterne, som jeg er vis paa i deres inderste Hjærte ikke ønske andet end at gavne Landarbejderne, med lukkede Øjne gaa med til at stemme for dette Forslag uden nogen Ændring, saa er det et Bevis for, at der er kommet et Klikeregimente inden for Reformpartiet, saa godt som det nogensinde har eksisteret. Der blev sagt forleden, at naar der blev kæmpet saa stærkt imod dette